

فکر

(ولایت پیمہ دیگر)

Fekr-e Rooz

ماتریکس ۲: زدن برای یک مرد

نظرارت استصوابی وزارت کشور
بر NGO ها

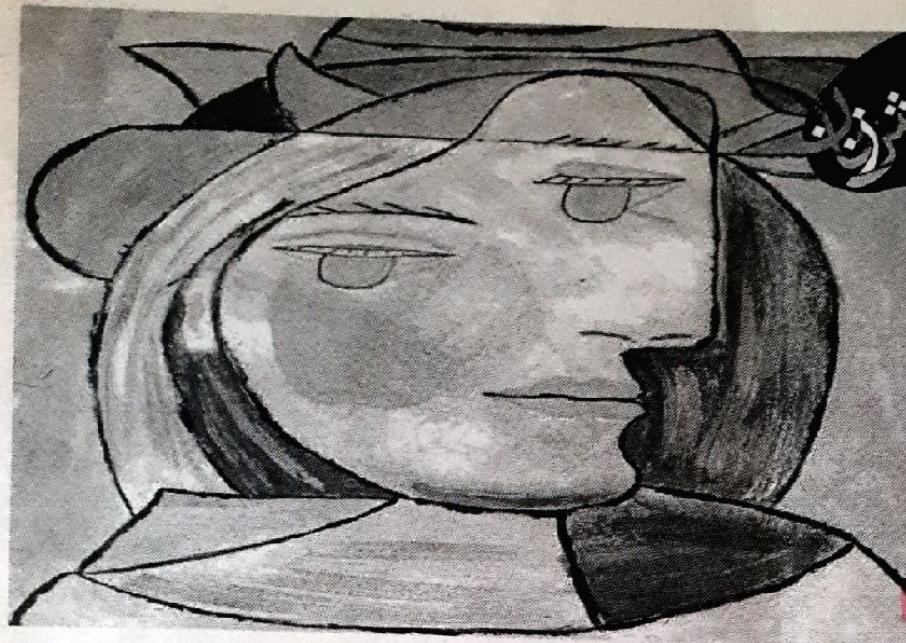
گزارش عفو بین الملل

کدام کشور به زوج‌های عاشق
حق پناهندگی می‌دهد؟

تهران ۳۰۰؛ رالی دختران

صاحبه آلیس با سیمون دوبوار

موج اول فمینیسم - بخش دوم

شروع فعالیت‌های زنان

والری ساندوز
برگردان: نسوا مقابلو

نابرادری‌های زن و مرد را همچنان حفظ می‌کرد. با این همه این لایحه هم چون بسیاری دیگر از اصلاحات سیاسی قرن نوزده فرایندی از تغیراتی تدریجی را در بی داشت.

۱۸۵۰ دهه فعالیت

دهه ۱۸۵۰ در کل شاهد گسترشی اساسی در فعالیت‌های فمینیستی بود و شاید مهم‌ترین دهه قرن نوزده برای زنان ویکتوریائی محسوب می‌شد. موارد دوگانه نوزتون به ایجاد فضای زنان متأهل امضا کردند (۱۸۵۶)، حقوق قانونی محدودی توسعه لایحه مراقبات زنانشی به سال ۱۸۵۷، به مردم عرضه شد. تا

سال ۱۸۸۲ بیش از هجده ماده قانونی به مسائل مربوط به دارایی‌های زنان متأهل مربوط می‌شد که مهم‌ترینشان،

لایحه ۱۸۷۷ بود. این لایحه به زنان متأهل اجازه می‌داد اموالشان را نگه دارند و دارایی‌های شخصی‌شان با هرچیز دیگری را که به شوره انشان می‌رسید به ارتیگاراند. در واقع بسیاری از خانواده‌های ویکتوریائی با ایجاد صندوق امانی به نشانام ازدواج دخترانشان این محدودیت‌ها را ازسر باز کرده بودند، به طوری که در صورت نیاز می‌توانستند مقادیر معنابهی پول یا دارایی را از

شوره انشان مصون بدارند.

با لایحه ساختار اشان «مجله زنان انگلیسی» تغییر نام یافت، و نیز انجمن «پیهود شرایط استفاده زنان» (۱۸۵۴) بودند. اینان در کنار یکدیگر

نشریه ساخته اشان «محله زنان انگلیسی» (۱۸۵۸) را که به مرور به «خبر زنان انگلیسی» تغییر نام یافت، و نیز انجمن

آنکه دارند و دارایی‌های شخصی‌شان با هرچیز دیگری را که به شوره انشان می‌رسید به ارتیگاراند. در واقع بسیاری از

خانواده‌های ویکتوریائی با ایجاد صندوق امانی به نشانام ازدواج دخترانشان این محدودیت‌ها را ازسر باز کرده بودند، به طوری که در صورت نیاز می‌توانستند مقادیر معنابهی پول یا دارایی را از

شوره انشان مصون بدارند.

با لایحه مراقبات زنانشی در سال ۱۸۵۷ که عملتاً بر مساله طلاق متمرکز بود پرونده نوزتون بار دیگر مورد توجه قرار گرفت.

کارولین نوزتون در سال ۱۸۵۳ «نامه‌ای در مورد قانون ازدواج و طلاق لرد پنسلر کرامروت» را به ملکه نوشته بود، که مطرح

می‌کرد: زنان و شوهران باید تابع معیارهای رفتاری یکسانی در امر ازدواج باشند. این همه طلاق عملاً تا بیش از سال ۱۸۵۷ برای کسانی که قادر به انجامش بودند هم، امری گران و پردردسر محسوب می‌شد. همان طور که برای مثال «استفن بلک

پول»، کارگر تهدیمت رمان «روزگار سخت» (دیکنز ۱۸۵۲) - به رغم الكلی بودن زنش، نمی‌تواند او را طلاق دهد. کارفرمایش

اقای «باندرین»، بدون هیچ همکردی به او می‌گویند:

«مجبورخواهی بود یک دادخواست به مجلس پزشکان ببری

و یک دادخواست به دادگاه قانون منی، یک دادخواست هم باید به مجلس اعیان ببری و باید لایحه مجلس مبنی بر اجازه ازدواج

مجدداً را بگیری و تمام این‌ها فکر من کنم بین پانصد تا هزار بوند برایت تمام خواهد شد.» («کارخانه زنانه»، که مقاله مهمی در مور

خبر ادبی بود) (۱۸۵۹)، اعتقاد داشت که باید برای زنان طلاق متوسط که توسط طبقات اشرافی یا پندره‌های غلط از رسیدن به استقلال مالی محروم شده‌اند، تخصص‌های کاری بیشتری فراهم

اید. بزرگترین مسالمه مورد چالش این گروه، ایستادن در برابر این نگاه بود که اصلاح انتشار نمی‌رفت که به اصطلاح «یک باتو»، کار

کند و ازدواج تنها حرفة حقیقی زنان بود و گرنه ایشان بی‌صرف شناخته می‌شدند. «دلیلو آر گرگ»، طلی مقاله‌ای با عنوان «چرا

زنان می‌صرف هستند؟» در روزنامه خبر ادبی بیورو این اصطلاح را عنوان کرد. راه حل پیشنهادی وی این بود که پانصد هزار زن را برای ازدواج به مستعمرات هدایت کنند تا به عنوان تریسه به راحتی

تجدیدنظر در مورد دارایی‌های زنان متأهل شد. گرچه او هیچ گاه خود را فمینیست نمی‌دانست، اما تحقیقات در مورد وضعیت

قوانین زنان با کتاب «قوانین انگلیسی برازی زنان قرن نوزدهم (۱۸۵۴)» به ثمر نشست. در همان سال «باریارا الی

اسمیت بودیجون» «چکیده‌ای روشن به زبان رسا از مهم‌ترین قوانین مربوط به زنان در انگلستان» را عرضه نمود. پس از این که

بیست و پنج هزار زن عرضه‌ای در حمایت از حق مالکیت دارایی زنان متأهل امضا کردند (۱۸۵۶)، حقوق قانونی محدودی توسعه

لایحه مراقبات زنانشی به سال ۱۸۵۷، به مردم عرضه شد. تا

سال ۱۸۸۲ بیش از هجده ماده قانونی به مسائل مربوط به دارایی‌های زنان متأهل مربوط به مسائل مربوط به

و شوهر بود در اوایل قرن نوزدهم، زن متأهل هنوز در بین گناهی زنانه بود-چنان که سروپیام بلک استون در «گزارش قوانین انگلستان» (۱۸۵۶)، آن را توصیف می‌کند. این نخستین مورد بحث‌گذاری

که با ازدواج کردن، «موجودیت قانونی یا ماهوی یک زن، منوط و

یا دست کم ملحق و متحد به شوهر می‌شود که زن، مصون و اینم زیر چتر حمایت او، هر کاری را انجام می‌دهد.»

وقتی جر، همسر کارولین نوزتون، سه پسرش را در سال ۱۸۳۶

و بود و سعی کرد در مقابل لرملبورن، به خاطر طلاق، از لو شکایت کند، کارولین شخصاً شروع به تحقیق در مورد مسائل قانونی نمود

و با مکم توماس تایفورد، وکیل دعاوی جوانی که افسر دعاوی هم بود با نوشتند جزوای، به قوانین موجود در مورد حق حضانت کودکان حمله کرد و این همزمان بود با سیز تایفورد علیه قانون

حضرات اطفال در مجلس، کارولین نوزتون هم دومنی جزو خود «نامه‌ای شکوه‌آمیز در مقابل قانون حضانت اطفال خطاب به لرد چنسلر» با نامی مردانه و عاریه - پرس استیونسون - نوشت و به

بی‌نظمی‌های قانونی که زنان بی‌گناه را از سرپرستی فرزندان مشرووعشان محروم می‌ساخت. همان طور که برای مثال «استفن بلک پول»، کارگر تهدیمت رمان «روزگار سخت» (دیکنز ۱۸۵۲) - به

رغم الكلی بودن زنش، نمی‌تواند او را طلاق دهد. کارفرمایش

اقای «باندرین»، بدون هیچ همکردی به او می‌گویند:

«مجوزخواهی بود یک دادخواست به مجلس پزشکان ببری

و یک دادخواست به دادگاه قانون منی، یک دادخواست هم باید به مجلس اعیان ببری و باید لایحه مجلس مبنی بر اجازه ازدواج

مجدداً را بگیری و تمام این‌ها فکر من کنم بین پانصد تا هزار بوند برایت تمام خواهد شد.» («کارخانه زنانه»، که مقاله مهمی در میان

پس از درآمدی بر «موج اول فمینیسم» در شماره ۱۱۵ فکررور، این مبحث (ابرار گذانی از مقاله «والری ساندوز» در شماره ۱۲۰) مورد تکذیب بیشتر قرار داده و جزییات بیشتر از

فکری‌پردازی‌های این دوره در مورد مسائل و مطالبات زنان (ایله دادیم. این شماره قسمت دوم مقاله مذکور با شرح فعالیت‌های

انجام شده در لین راسته مبحث موج اول فمینیسم را بی می‌گرد. قضایات‌های صریحی که اداران در ازدواج‌های ناموقوفی با آن

روپرو بودند در سال ۱۸۲۹ و همزمان با ماجراهای کارولین نوزتون مورد توجه قرار گرفت. و این نخستین مورد بحث‌گذاری

عمده در آغاز فرایند طولانی پر به خودن خود اتحاد تام و شروع زن و شوهر بود در اوایل قرن نوزدهم، زن متأهل هنوز در بین گناهی زنانه بود-چنان که سروپیام بلک استون در «گزارش قوانین

انگلستان» (۱۸۵۶)، آن را توصیف می‌کند. این نخستین مورد بحث‌گذاری را با ازدواج کردن، «موجودیت قانونی یا ماهوی یک زن، منوط و

یا دست کم ملحق و متحد به شوهر می‌شود که زن، مصون و اینم زیر چتر حمایت او، هر کاری را انجام می‌دهد.»

وقتی جر، همسر کارولین نوزتون، سه پسرش را در سال ۱۸۳۶

و بود و سعی کرد در مقابل لرملبورن، به خاطر طلاق، از لو شکایت کند، کارولین شخصاً شروع به تحقیق در مورد مسائل قانونی نمود

و با مکم توماس تایفورد، وکیل دعاوی جوانی که افسر دعاوی هم بود با سیز تایفورد علیه قانون

کودکان حمله کرد و این همزمان بود با سیز تایفورد علیه قانون حضانت اطفال در مجلس، کارولین نوزتون هم دومنی جزو خود

«نامه‌ای شکوه‌آمیز در مقابل قانون حضانت اطفال خطاب به لرد چنسلر» با نامی مردانه و عاریه - پرس استیونسون - نوشت و به

بی‌نظمی‌های قانونی که زنان بی‌گناه را از سرپرستی فرزندان مشرووعشان محروم می‌ساخت. حمله کرد. نتیجه تلاش‌های

بی‌وقفه او، ماده حضانت اطفال (۱۸۳۹) بود که زنان مطلعه «نیک و فتار» در مقابل زن‌کارانی که مادر بودنشان تابت نشده بود، ازگذران طلاق به لرد چنسلر

اجراه می‌داد (باتایلد لرد چنسلر) حضانت کودکان زیر هفت سالشان را به عهده بگیرند و حق دیبار فرزندان بزرگتران بزرگتران را از سرپرستی فرزندان فرزندانش به اسکانلند منتقل شده بودن و از جزو قضایی لرد چنسلر خارج شده بودند. اما این ماده هنوز به طور ضمنی اذعان

داشت که پدر، نگهبان طبیعی یا میشمیگی فرزندان است. تها در سال ۱۸۲۷ بود که حضانت فرزندان زیر سانزنده سال به مادران داده شد و در سال ۱۹۲۳، مادران هم به همان انتزاع پدران صاحب اقتدار

قانونی نسبت به فرزندانشان گردیدند. این طور تبود که تمام مشکلات قانونی شخصی کارولین نوزتون با لایحه ۱۸۳۶ حل شده باشد. در تمام متنی که او از سوهوش جذاشده بود، زندگی‌های زنانه بودن مرد را هم در مورد شوهوش به اثبات می‌گردید. شوهوش پرداخت هنگامه زنانه تامین می‌کرد، اما مطالیق قوانین

مریبوش به دارایی‌های زنان متأهل در آن زمان، مرادم او قانونی نسبت به فرزندانشان گردیدند. شوهوش پرداخت در آمدالسانه (از محل صنایع اطمینانی) که شوهوش پرداخت در آمدالسانه قطع کرد. نوزتون به دادگاه مراججه کرد و درگیر رهبری می‌باختند